

Ne Güzeldi O Günler

– Fedai GÜVEN · 15 Ekim 2012

Televizyon yoktu. Gazetede, her zaman olmazdı.
Öyle güzel cahildik ki... Keyfimiz bozulmazdı hiç!
Dışarıda kar...
... Ama kuzine içten içe öyle yanıyor ki...
Kuzinenin üzerinde demir maşa...
Maşanın üzerinde de ekmek dilimleri.
Aydınlık bir kış sabahı ve kızarmış ekmek kokusu...
Sucuk lükstü! Yumurta lezzetli.
Ekmek her zaman ekmek gibi...
Bir kez olsun kümeden yumurta almamış,
bir kez olsun o kızarmış ekmeğin kokusunu duymamış ve fakat alışveriş
merkezlerinin restoran katlarında boğucu bir gürültü ve havasızlık
içinde hamburger keyfine fit olmuş çocuklar ve gençler için ben ne kadar yaşlıyım...
Dışarıda kar...
İçeride kanaat...
İçeride huzur...
Televizyon yoktu. Gazete de her zaman olmazdı.
Öyle güzel cahildik ki, keyfimiz bozulmazdı hiç!
Portakal kabuklarını sobanın üzerine dizer,
kokusuna râm olurduk.
Kestane közlemek büsbütün bir gecenin akıllara seza mutluluğuydu.
Sonra illa ki, büyüklerin anlattığı hikâyeler, hatıralar...
Birçoğu arızalı ve tedaviye muhtaç beyinlerden çıkma
dizilerin ve filmlerin açtığı hasarlar yerine,
geniş ve besleyici bir masal dünyası...
Lezzet bir tarafa, kokuya da hasret
kalacağımız kimin aklına gelirdi?
Ekmeklerimiz el değerek üretilirdi,
sağlıklıydı, lezzetliydi ve mis gibi kokardı.
Çay da kokardı... Domates de...
Bütün bu nefasete, küçücük bir bakkal dükkânının zenginliği yetiyordu. Dışarıda kar...
İçeride huzur...
Zam endişesi, doğal gazın kesilme korkusu,
yolda kalma telaşı, rejim tehlikesi...
Kimin umurunda...

Ne güzel cahildik.

Mutluluğun resmini çiziyorduk . . .

Dip Not: Nostaljimizden bir alıntıdır...